

opusdei.org

Običan čovjek s neobičnim izazovom

Nicole Joseph Dookie, Trinidad

1.06.2009.

Nicole Joseph Dookie rođena je u Trinidadu, u kršćanskoj obitelji. Potaknuta primjerom svojega muža, Jeromea Dookie, primljena je u Katoličku Crkvu u ožujku 2002. godine i u listopadu iste godine se pridružila Opusu Dei kao supernumerarija. Otprilike u to vrijeme prvi su joj put dijagnosticirali rak za kojeg je dokazano da je neizlječiv. Pripremila

je svoju još vrlo malu djecu – od 3 do 11 godina – da mirno prihvate njezinu smrt.

Slijedeći je članak preuzet iz časopisa Cancer Chat, Trinidad & Tobago:

Jerome Dookie je običan čovjek s neobičnim izazovom. Uzmimo primjerice subotu poslijepodne sredinom ožujka. Za mnoge odrasle, vikendi pružaju priliku za odmoriti svoje tijelo i duh prije sljedećih pet dana koje treba provesti u uredu.

Nije tako jednostavno kada ste, poput Jeromea, vi jedini roditelj četvero djece – najstarija, Gabrielle, ima deset godina, a najmlađi, Mikhail, samo četiri. Jeromeova supruga, Nicole Joseph Dookie, preminula je od raka dojke 27.srpnja 2006.godine.

Nicolin portret zauzima glavno mjesto u dnevnoj sobi katnice Dookijevih u Ulici svete Ane. Dvokatnica je bila njezin “omiljeni

projekt” i zaista je svaki komad cigle i limenka boje izabrana prema njezinom savjetu.

Ali Jerome nasljedstvo svoje supruge najbolje vidi na licima svoje djece.

Te je subote Jerome odlučio otići u trgovački centar nabaviti lagane učvršćivače. Za većinu je to obični posao kojeg treba obaviti u žurbi i s minimalno meteža. Međutim, nije tako i za Dookijeve.

Jeromeov posao – on je knjigovođa u tvrtki Caribbean Nitrogen Limited, Couva— oduzima mu sate s obitelji tijekom tjedna pa on to žarko želi nadoknaditi vikendom. Nicole je uvijek silno željela da obitelj što više vremena provodi zajedno.

Pa, kad je naš kombi došao da s njim podijeli gorko-slatke uspomene, Jerome je morao odgoditi obiteljski izlet Dookijevih. Objasnio je važnost ovog svoga rada ljubavi.

“Nicole je inzistirala da njezina bolest ne utječe na živote njezine djece,” rekao je Jerome. “Ona je zaista vjerovala da oni moraju imati ispunjen život. Bilo je trenutaka kad bih joj govorio ‘previše si bolesna i svi smo pod jakim stresom, hajdemo propustiti ovu aktivnost ili ovo druženje’, ali ona bi uvijek zahtijevala da ipak idemo kako djeca ne bi bila žalosna.”

Mikhail se popeo u očevo krilo kako bi pratio što se događa. “Gabby, jesi li počeljala Mikhaila?” pita svoju kćer koja je bila u svojoj sobi.

Jesse, pet godina star, želio je nešto jesti. Jerome se ispričao zbog prekidanja razgovora dok je išao u kihinju i vratio se s bananom.

Mikhail ga je cijelo vrijeme pratio. Iz pristojne udaljenosti Stephanie je prošetala dnevnom sobom – praveći se da je ništa ne zanima. Došla je k sebi tek kada se pojavio fotograf.

Odjednom je datum izlaska našeg časopisa imao potpuno novo značenje za fotogeničnu osmogodišnjakinju.

“Moja je žena bila svetica,” rekao je Jerome. “Rekao sam svojoj djeci da je mama sada na nebu s Isusom i pokušao sam im koliko god je moguće objasniti pitanje tijela i duše.” Nije teško za vjerovati da će djeca Dookijevih – ako to već i ne čine – imati jednako mišljenje i o svojem nježnom ocu koji je sam preuzeo odgovornost za obitelj nakon preranog odlaska njihove majke.

Nicole je imala 39 godina kada je umrla. U siječnju 2004.godine dijagnosticiran joj je treći stupanj raka dojke. Više od tri godine kasnije udovac je još uvijek pod dojmom šokantne vijesti. “Bilo je to nešto što nikada ne bih mogao ni zamisliti da će se dogoditi,” rekao je. “Kada smo

saznali za dijagnozu, počeli smo trčati okolo pokušavajući dobiti savjet i organizirati operaciju i liječenje i gomilu stvari i sve nas je to u trenutku ponijelo.“

“Bila je to neprestana bitka bez puno vremena da bi se čovjek okrenuo i razmislio o onome što se događa. Osjećali smo da će ili biti izlječena ili, ako mora umrijeti, bit će to Božja volja i mi ćemo biti u stanju to prihvatiti i nositi se s tim kako god budemo mogli.“

“Kada su joj dijagnosticirali treći stupanj, znali smo da nam slijedi teška borba.” Osjeća se kao da je tek započeo žalovanje. Ponekad ga na to potakne poznati pogled na zgradu gdje je često išao s Nicole. Ili se prisjetiti neke stare šale, pa mu se srce nanovo razdire.

“Tek sada imam vremena da se u tišini prisjetim svega što smo mi i što je ONA prošla, da bih to zaista cijenio

i da bih bolje razumio,” rekao je. “Osjećam kao da tek sada imam priliku tugovati i razumjeti nivo patnje kroz koju je ona prošla. Ne samo fizički, već cijeli koncept bolovanja od neizlječive bolesti.” Postoje kratki trenuci kada Jerome baci pogled na kuću koju je njegova supruga dizajnirala – odabrala je mjesto prije pet godina, a obitelj se konačno tamo preselila 24.lipnja 2006.godine – i zapita se je li vrijedno truda.

“Maštala je o tome kako će kuća izgledati,” rekao je Jerome. “Na vrhu brijega s prekrasnim pogledom... Ona je bila ta koja je sve zamislila od toga kako će kuća biti položena do rasporeda soba i svega. Naravno, ja sam nešto nadodao, ali bio je to njezin omiljeni projekt; njezin projekt iz snova. Puno sam joj puta rekao ‘gle, nemojmo se brinuti oko ovoga,’ ali ona nije htjela ni da čuje.

“Jednom kada bi nešto odlučila bila bi uporna i izgurala to do kraja.” Ako je Nicolina snaga i dostojanstvenost često nadahnjivala Jeromea, njezina ga je pozitivnost – posebno s djecom – ostavljala bez daha. Brižno čuva drage uspomene na svoju pokojnu suprugu jednostavno objašnjavajući najmlađima zamršenost njezine bolesti. Posebno mu je jako sjećanje na igru kojom su Nicole i djeca birali za nju onu pravu periku nakon što joj je zbog kemoterapije opala kosa.

“Bila je osoba koja se voli šaliti,” rekao je. “Imala je dobar osjećaj za humor i veliku vjeru u Boga... Imala je istinski borbeni duh.” Njihova vjera i potpora koju su dobivali od prijatelja bile su ključne za opstanak obitelji tijekom tog teškog razdoblja. “Najvažnija stvar (za nas) bila je potpora koju nam je kroz ovo razdoblje pružala naša obitelj i prijatelji,” kaže Jerome, “i to što nismo pokušavali da se sami nosimo

sa svim, već što smo shvatili da nam je potrebna potpora. Nemoj biti preponosan pa odbiti pomoć i emocionalnu podršku... Mislim da je to za nas bila golema pomoć.”

“Naša vjera u Boga bila je važna u održavanju nade i povjerenja da će, čak iako se stvari ne srede, to biti Njegova volja.” Jerome više nema kraj sebe svoju suprugu – ne tijelom, ni u kojem slučaju. Ali ne treba daleko tražiti nadahnuće.

Nasmijao se kada je Stephanie pozirala pred fotoaparatom, a onda je okupio njezinu braću i sestre za skupnu fotografiju. Očito je da banana nije Jessiju bila dovolja. Četverogodišnjak je imao pakiranje Biskrema u ruci i veselo ga nudio uokolo svim zainteresiranima. Stekli smo dojam da će njihovo putovanje u trgovački centar biti prilično zanimljivo poslijepodne. U svakom slučaju, Jerome je imao još

uzbudljivije planove za nadolazeći vikend. Zakazao je putovanje na plažu Manzanilla.

Jeromeu može nedostajati njegova svetica. Ali svakako joj duguje ogromnu zahvalnost za svoja četiri anđela.

Nicole je živjela svoj kršćanski poziv na način koji je svima primjer, ostavljajući svima koji su je poznavali, uključujući i njezinu obitelj koja nije katolička, neizbrisivu uspomenu na vjeru s djelima, potpuno predanje Bogu i radostan odlazak. Umrla je 27.srpnja 2006.

Nicole je često meditirala po učenjima svetog Josemarije i unosila ih je u svoj život. Jedna od stvari koju je on rekao je: “Patnja je dio Božjih planova. To je istina koliko god nama bilo teško shvatiti. Ovo nadnaravno prihvaćanje patnje bila je zaista najveća od svih pobjeda. Ali svojom smrću na križu Isus je nadvladao

smrt. Bog iz smrti izvodi život. Stav Božjeg djeteta ne uključuje podnošenje moguće tragične sudbine; to je osjećaj postignuća nekoga tko je već okusio pobjedu. U ime ove pobjedonosne ljubavi Kristove, mi bi kršćani trebali hodati svijetom i biti sijači mira i radosti kroz sve što kažemo i činimo” (Ususret Kristu, 168).

Članak iz časopisa Cancer Chat

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/obican-covjek-s-
neobicnim-izazovom/](https://opusdei.org/hr-hr/article/obican-covjek-s-neobicnim-izazovom/) (3.04.2025.)